

25 Decembrie

**NAȘTEREA DOMNULUI NOSTRU ISUS
HRISTOS**

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

A adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în

păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea

stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt

numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur

ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, într-o mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi într-o desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 4

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în
veac este mila Lui.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru
numele Domnului le-am înfrânt.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Nașterii Domnului, glas 4

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, mărire Ție! *(de trei ori).*

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-

Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de sedelne, glas 4

Veniți, credincioșilor, să vedem unde S-a născut Hristos; pentru aceasta să urmăm unde merge steaua cu magii, împărații de la Răsărit. Acolo îngerii cântă neîncetat, iar păstorii cântare vrednică aduc: Mărire întru cei de sus, Celui ce S-a născut astăzi în peșteră, din Fecioara și de Dumnezeu Născătoare, în Betleemul Iudeii!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Veniți, credincioșilor, să vedem unde S-a născut Hristos; pentru aceasta să urmăm unde merge steaua cu magii, împărații de la Răsărit.

Acolo îngerii cântă neîncetat, iar păstorii cântare vrednică aduc: Mărire întru cei de sus, Celui ce S-a născut astăzi în peșteră, din Fecioara și de Dumnezeu Născătoare, în Betleemul Iudeii!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de sedelne, glas 4

Pentru ce te minunezi, Marie? Pentru ce te înspăimântezi de Ceea ce este întru tine? Pentru că pe Fiul cel din veșnicie sub ani L-am născut, zice Fecioara, și nu știi cum s-a făcut zămislirea Celui ce S-a născut. Nu am bărbat și cum voi naște Fiu? Naștere fără sămânță, cine a văzut? Dar unde voiește Dumnezeu, se biruiește rânduiala firii, precum scrie. Hristos S-a născut din Fecioara în Betleemul Iudeii.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Pentru ce te minunezi, Marie? Pentru ce te înspăimântezi de Ceea ce este întru tine? Pentru că pe Fiul cel din veșnicie sub ani L-am născut, zice Fecioara, și nu știi cum s-a făcut zămislirea Celui ce S-a născut. Nu am bărbat și cum voi naște Fiu? Naștere fără sămânță, cine a văzut? Dar unde voiește Dumnezeu, se biruiește rânduiala firii, precum scrie. Hristos S-a născut din Fecioara în Betleemul Iudeii.

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.
Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.
Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.
Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.
Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Lui.
Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeu nostru peste toți dumnezeii.
Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.
Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din vistieriile sale.
Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,
Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.
Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.
Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.
Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.
Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenеști.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,

Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a ucis împărați tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,

Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărimurile Nașterii Domnului

*Stih 1: Strigați Domnului tot pământul, cântați
numelui Său, dați mărire laudei Lui. (Ps. 65, 1)*

**Stihira: Mărimu-Te pe Tine, Dătătorule
de viață, Hristoase, Cel ce pentru noi acum
cu trupul Te-ai născut din nenuntita și
Preacurata Fecioară Maria.**

*Stih 2: **M**ântuire a trimis poporului Său; sfânt și înfricoșător este numele Lui. (Ps. 110, 9)*

Pripeală: Veniți, împreună cu cetele îngerești, să cântăm: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, Celui ce S-a născut în peșteră.

*Stih 3: **Și** Îl voi pune pe El întâi-născut, mai înalt decât împărații pământului. (Ps. 88, 27)*

*Stih 4: **Și** se vor închina Lui toți împărații pământului. (Ps. 71, 10-11)*

*Stih 5: **Din** pânțece mai înainte de luceafăr Te-am născut. (Ps. 109, 3)*

*Stih 6: **Domnul** a zis către Mine: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut. (Ps. 2, 7)*

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Mărire Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvântule și Spirite Sfinte: Mărire Ție, Dumnezeule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită Marie, Domnul este cu tine: și prin tine cu noi.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna după Polieleu, glas 4

Cel neîncăput nicăieri cum a încăput în pântece? Cel ce este în sânurile Tatălui cum stă acum în brațe de Maică? Cu adevărat precum a știut, precum a voit și precum bine a socotit. Că fără trup fiind, S-a întrupat de bunăvoie; și Cel ce este S-a făcut pentru noi ce nu era și, neschimbându-și firea, S-a făcut părtaș frământăturii noastre. În două firi S-a născut Hristos, vrând să plinească lumea cea de sus.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel neîncăput nicăieri cum a încăput în pântece? Cel ce este în sânurile Tatălui cum stă acum în brațe de Maică? Cu adevărat precum a știut, precum a voit și precum bine a socotit. Că fără trup fiind, S-a întrupat de bunăvoie; și Cel ce

este S-a făcut pentru noi ce nu era și, neschimbându-și firea, S-a făcut părtaș frământăturii noastre. În două firi S-a născut Hristos, vrând să plinească lumea cea de sus.

Antifonul I al glasului 4

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc râurile harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul Praznicului, glas 4

Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut. (*Ps. 109, 3*)

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale. (Ps. 109, 1)

Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut. (*Ps. 109, 3*)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeuul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 4

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Matei, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia de la Matei (1: 18-25):

Iar nașterea lui Isus Hristos așa a fost: Maria, Mama Sa, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Spiritul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase, în ascuns. Și, cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, căci Cel zămislit într-înșea este de la Spiritul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui Isus, căci El va mântui pe poporul Său de păcatele lor. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinească ceea ce s-a spus de Domnul prin prorocul, care zice: Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se

tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu. Și, deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa. Și, fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Isus.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Psalmul 50

Miluiеște-mă, Dumnezeu, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Astăzi toate se umplu de bucurie, Hristos
născându-Se din Fecioară.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Astăzi toate se umplu de bucurie, Hristos
născându-Se în Betleem.

Stih, glas 6

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre. (Ps. 50, 1-2)

Stihiră, glas 6

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace! Că astăzi primește Betleemul pe Cel ce șade pururea împreună cu Tatăl; astăzi îngerii slăvesc cu dumnezeiască cuviință pe Pruncul ce S-a născut. Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeu, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru

Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

Canonul I al Nașterii Domnului, glas 1, din Minei.

Canonul II al Nașterii Domnului, glas 1, din Minei.

Catavasiile Nașterii Domnului, glas 1

Canonul I

Cântarea I

Irmos:

Hristos Se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul, și cu veselie laudați-L, că S-a preamărit.

Pe cel căzut pentru neascultare, pe cel făcut după chipul lui Dumnezeu, pe cel ce era cu totul în stricăciune, pe cel lipsit de viața dumnezeiască cea bună iarăși îl înnoiește, ca un înțelept Ziditor, că S-a preamărit!

Văzând Ziditorul pe omul pe care l-a zidit cu mâinile pierind, plecând cerurile S-a coborât și pe acesta, întrupându-Se din dumnezeiasca Fecioară, îl zidește cu totul din nou, cu adevărat, că S-a preamărit!

Înțelepciunea, Cuvântul și Puterea, Fiul și strălucirea Tatălui, Hristos-Dumnezeu, tăinuindu-Se de puterile cele cu mult mai presus de lume și de cele ce sunt pe pământ și întrupându-Se, ne-a înnoit pe noi, că S-a preamărit!

Canonul II

Cântarea I

Irmos:

Minune făcând a mântuit pe popor, Stăpânul, urcând oarecând valul mării. Și din Fecioară născându-Se, ne-a deschis calea spre ceruri. Pe Cel de o ființă cu Tatăl și cu noi oamenii îl mărim.

Pântecele sfânt a purtat pe Cuvântul cel închipuit cândva în rugul ce ardea și nu se mistuia, Dumnezeu fiind și în chip omenesc văzut, Care a dezlegat din blestemul de demult pântecele Evei; pe Acela îl mărim.

Steaua a arătat magilor pe Cuvântul, Cel ce a venit să oprească păcatul. Pe Cel milostiv în peșteră săracă și în scutece văzându-L ei înfășat, s-au bucurat de El, ca de un om și Domn.

Cântarea I a Catavasiilor Nașterii

Domnului, glas 1

Hristos se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L, Hristos pe pământ, înălțați-vă. Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L, că s-a preamărit.

Minune făcând a mântuit pe popor,
Stăpânul, urcând oarecând valul mării. Și din
Fecioară născându-Se, ne-a deschis calea spre
ceruri. Pe Cel de o ființă cu Tatăl și cu noi oamenii
îl mărim.

Canonul I

Cântarea III

Irmos:

Fiului, Celui născut fără stricăciune din
Tatăl mai înainte de veci, și mai pe urmă din
Fecioară întrupat, lui Hristos-Dumnezeu să-I
strigăm: Cel ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești,
Doamne!

Cel ce s-a împărtășit de însuflarea cea
preabună, Adam cel din țărână, și în stricăciune a
alunecat prin amăgirea femeii, din femeie văzând
pe Hristos a strigat: Cel ce pentru mine, ca mine
Te-ai făcut, Sfânt ești, Doamne!

Asemenea la chip cu amestecarea cea de jos
din țărână făcându-Te, Hristoase, și cu
împărtășirea trupului căzut, l-ai împărtășit pe
acesta de firea dumnezeiască, om făcându-Te și

rămânând Dumnezeu, Cel ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești, Doamne.

Betleeme, împăratul domnilor Iudeii, veselește-te! Că Cel ce paște pe Israel și stă pe umeri de heruvimi, Hristos, din tine strălucitor a ieșit și a înălțat cornul nostru și peste toți împărățește.

Canonul II

Cântarea III

Irmos:

Vino spre cântarea robilor Tăi, Bunule, smerind sprânceana înălțată a vrăjmașului; păzind, Fericite Atotvăzătorule, pe cântăreți mai presus de păcat, întăriți neclintit pe temeiul credinței.

Nașterea sfântă a celei preacurate, mai presus de gând văzând-o păstorii, s-au înfricoșat de minunea cea mare. Îngerii cântând, laudau pe Stăpânul, fără sămânță întrupat din Fecioara.

Din înălțimea cerului, împăratul vine la noi, din curata Fecioară, Dumnezeu fiind, dar în

vremea din urmă Cuvânt întrupat; ca să cheme la Sine din stricăciune pe omul zidit întâi.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Fiului Celui mai înainte de veci născut fără străcăciune din Tatăl, și mai pe urmă din Fecioara întrupat, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești, Doamne.

Vino spre cântarea robilor Tăi, Bunule, smerind sprânceana înălțată a vrăjmașului; păzind, Fericite Atotvăzătorule, pe cântăreți, mai presus de păcat, întăriți neclintit pe temeiul credinței.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți

sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoi, glas 8

Cerul Ți-a adus Ție, Celui ce Te-ai culcat Prunc în iesle, pârga neamurilor, prin stea chemând pe magii pe care nici sceptrurile, nici tronurile nu i-au înspăimântat, ci nemărginita sărăcie. Că ce poate fi mai prejos decât peștera? Și ce poate fi mai smerit decât scutecele în care a strălucit bogăția Dumnezeirii Tale? Doamne, mărire Ție!

Canonul I

Cântarea IV

Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-înșă, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai,

întropându-Te din cea neispită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu. Mărire puterii Tale, Doamne!

Tu, Cel pe Care de demult mai înainte L-a numit Iacob așteptarea neamurilor, din seminția lui Iuda ai răsărit, Hristoase, și puterea Damascului și prăzile Samariei ai venit să le primești, prefăcând înșelăciunea în credință plăcută lui Dumnezeu. Mărire puterii Tale, Doamne!

Pe înțelepții ucenici ai cuvintelor vrăjitorului Valaam, cel de demult, pe cititorii în stele, pe cei ce se aduceau pângă din păgâni, de bucurie i-ai umplut, răsărindu-le Tu, Stăpâne, stea din Iacob, și i-ai primit cu adevărat pe aceia care Ți-au adus daruri bine primite.

Ca ploaia pe lână Te-ai coborât în pânțele Fecioarei, Hristoase, și ca niște picături ce pică pe pământ au căzut înaintea Ta, Mântuitorule, etiopienii și tarsienii, insulele arabilor, Saba și cei ce stăpânesc tot pământul midienilor. Mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul II
Cântarea IV

Irmos:

Înnoirea neamului omenesc de demult cântând Prorocul Avacum, mai înainte a vestit-o, învrednicindu-se în chip de negrăit a-i vedea întruchiparea; că Prunc tânăr din muntele Fecioarei a ieșit Cuvântul, spre înnoirea popoarelor.

Întocmai la chip cu oamenii venit-ai, de voie luând trup din Fecioara, Doamne, ca să-i curățești pe toți de veninul șarpelui, aducându-i din porțile iadului la lumina cea de viață purtătoare.

Toți cei ce erați cufundați în pierzare, izbăvindu-vă de sub mâna celui rău, ridicați-vă întru cântări de laudă, slăvind pe Hristos, pe Binefăcătorul, Cel ce a venit la noi din marea Lui milă.

Din rădăcina lui Iesei odrăslind, hotarul firii l-ai depășit, Fecioară, căci tu ai născut pe Cuvântul Tatălui cel fără de ani, precum a binevoit; Care te-a păzit nestricată, stăpână.

Cântarea a IV-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-înșă, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Tu Cel

lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu, mărire puterii Tale, Doamne!

Înnoirea neamului omenesc de demult cântând Prorocul Avacum, mai înainte a vestit-o, învrednicindu-se în chip de negrăit a-i vedea întruchiparea; că Prunc tânăr din muntele Fecioarei a ieșit Cuvântul, spre înnoirea popoarelor.

Canonul I

Cântarea V

Irmos:

Dumnezeu fiind al păcii și Tatăl îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă. Deci, povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu, de noapte alergând, Te mărim, Iubitorule de oameni.

Cu robii Te-ai înscris, poruncii cezarului plecându-Te, și pe noi, cei ce eram robi vrăjmașului și păcatului, ne-ai eliberat, Hristoase; sărăcind cu totul pentru noi și pe cel din țărână prin unire și împărtășire, l-ai îndumnezeit.

Iată, Fecioara, precum s-a zis de demult, în pântece zămisbind, a născut pe Dumnezeu, Cel ce S-a făcut om și a rămas fecioară, prin care împăcându-ne noi păcătoșii cu Dumnezeu, pe aceasta ce este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, cu credință o laudăm.

Canonul II

Cântarea V

Irmos:

Din noaptea lucrurilor întunecatei rătăcirii, curățire ești, Hristoase, nouă celor ce cântăm acum Ție cântare cu priveghere, ca unui făcător de bine; să vii dăruindu-ne și cărare lesnicioasă, pe care umblând, vom afla laudă.

Cumplita vrajbă între Ziditor și făptură prin venirea Sa tăind-o Stăpânul, a pierdut de tot pe pierzătorul vrăjmaș și lumea unind cu puterile de sus, a apropiat pe Ziditor de oameni.

Neamul ce era altă dată în umbră a văzut acum lumină strălucită; iar pe cei păgâni Fiul aducându-i Tatălui moștenire, a împărtășit har tainic acolo unde stăpâna înainte păcatul.

Cântarea a V-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Dumnezeu fiind al păcii și Tatăl îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă. Deci, povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu, de noapte alergând, Te mărim, Iubitorule de oameni.

Din noaptea lucrurilor întunecatei rătăcirii, curățire ești, Hristoase, nouă celor ce cântăm acum Ție cântare cu priveghere, ca unui făcător de bine; să vii dăruindu-ne și cărare lesnicioasă, pe care umblând, vom afla laudă.

Canonul I

Cântarea VI

Irmos:

Din pânțece pe Ioná ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit; și în Fecioara sălășluindu-se Cuvântul și trup luând, a ieșit, păzind-o nestricată. Că Cel ce nu a suferit stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Venit-a întrupându-Se Hristos Dumnezeu nostru, pe Care Tatăl din pântece mai înainte de luceafăr L-a născut; și Cel ce ține frâiele preacuratelor puteri în ieslea vitelor este culcat; cu scutece este înfășat, dar dezleagă legăturile cele cu multe împletituri ale păcatelor.

Prunce tânăr din frământătura lui Adam S-a născut Fiul și S-a dat credincioșilor. Acesta este Părinte și Domn al veacului ce va să fie, și Se cheamă înger de mare sfat. Acesta este Dumnezeu tare, Care ține cârmuirea făpturii.

Canonul II

Cântarea VI

Irmos:

Petrecând Iona în adâncurile mării, se ruga sa vină valul și să-l aline. Iar eu, rănit fiind cu a tiranului săgeată, pe Hristos, Pierzătorul celor răi, îl chem degrab să vină spre a mea alinare.

Cuvântul, Cel ce este Dumnezeu din început, văzând firea cea de jos neputincioasă, o întărește, așezându-Se Însuși ca o a doua împărtășire și o arată eliberată de patimi.

A venit Hristos din coasta lui Avraam, pe cei rău căzuți în păcate de moarte vrând să-i ridice El, Cel ce stă în lumină, și Care ca un prunc în iesle Se coboară, din bunătate spre mântuirea lumii.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Din pântece pe Ioná ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit; și în Fecioara sălășluindu-se Cuvântul și trup luând, a ieșit, păzind-o nestrucată. Că Cel ce nu a suferit stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Petrecând Ioná în adâncurile mării, se ruga sa vină valul și să-l aline. Iar eu, rănit fiind cu a tiranului săgeată, pe Hristos, Pierzătorul celor răi, îl chem degrab să vină spre a mea alinare.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Nașterii Domnului, glas 3

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii doxologesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Icos

Betleemul a deschis Edenul; veniți să vedem; aflat-am desfătarea tainică înăuntrul

peșterii; veniți să privim cele din rai. Acolo S-a arătat rădăcina cea neudată, odrăslind iertare; acolo s-a aflat puț nesăpat din care David mai înainte a dorit să bea; acolo Fecioara născând Pruncul, a potolit îndată setea lui Adam și a lui David. Pentru aceasta la Betleem să mergem, unde S-a născut Prunc tânăr Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci și cincea, Solemnitatea Nașterii celei după trup a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Acolo, între vite, au pus pe Ziditorul tuturor, pentru că avea să ne mântuiască pe noi de întinăciune.

Tot în această zi, amintirea închinării magilor. Tot în această zi, amintirea păstorilor care au văzut pe Domnul.

Celui născut în peșteră mărire I se cuvine în vecii vecilor. Amin.

Canonul I

Cântarea VII

Irmos:

Tinerii în dreapta credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de

groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeu Părinților, binecuvântat ești.

Păstorii, cei ce petreceau noaptea în câmp au primit cu spaimă arătarea luminii; că slava Domnului i-a înconjurat de strălucire și îngerul le-a strigat: Cântați, că S-a născut Hristos. Dumnezeu Părinților, binecuvântat ești.

Deodată prin cuvântul îngerului oștile cerești au strigat: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Hristos a strălucit. Dumnezeu Părinților, binecuvântat ești.

Ce cuvânt este acesta, zis-au păstorii? Veniți să vedem pe Cel ce S-a născut, pe Dumnezeu-Hristos. Și ajungând la Betleem s-au închinat Lui și celei ce L-a născut, cântând: Dumnezeu Părinților, binecuvântat ești.

Canonul II **Cântarea VII**

Irmos:

De dragostea Împăratului a toate fiind aprinși tinerii, batjocorit-au păgâna limbă cea hulitoare, a tiranului celui ce se mânia fără măsură; de la aceia s-a depărtat focul cel mult, de la cei ce grăiau Stăpânului: În veci binecuvântat ești.

Văpaia de foc, ca un turn ridicat, pe necredincioși puternic i-a nimicit; iar de tinerii cei cu dreapta credință nici nu s-a atins, păziți fiind de Domnul; că i-a rourat, pentru dreapta lor credință.

Pe cel potrivit oamenilor, Hristoase, întrupându-Te, amarnic l-ai rușinat. Și bogăție de îndumnezeire ne-ai adus nouă, celor ce nădăduim, care am căzut de sus în întuneric.

Păcatul lumii cel cu totul sălbatic, ce se înălța plin de nelegiuire, Tu l-ai nimicit cu puterea cea mare. Și pe cei ținuți de el mai înainte, întrupându-Te, i-ai mântuit ca un bun.

Cântarea a VII-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Tinerii în bună credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci, în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeu Părinților noștri, binecuvântat ești.

De dragostea Împăratului a toate fiind aprinși tinerii, batjocorit-au păgâna limbă cea hulitoare, a tiranului celui ce se mânia fără măsură; de la aceia s-a depărtat focul cel mult, de la cei ce grăiau Stăpânului: În veci binecuvântat ești.

Canonul I Cântarea VIII Irmos:

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că n-a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii n-a ars pânțelele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta, cântând, să zicem: să laude toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Fiica Babilonului aduce la sine, din Sion, pe tinerii lui David cei robiți și trimite slugi pe magii

aducători de daruri, ca să se roage fiicei lui David, celei primitoare de Dumnezeu. Pentru aceasta, cântând să strigăm: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Jalea a îndepărtat organele cântării, că fiii Sionului n-au mai cântat cântări în pământ străin; iar Hristos, Cel ce a răsărit în Betleem, a stricat toată înșelăciunea Babilonului și armonia cântăreților. Pentru aceasta cântând, să strigăm: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Prăzile împărătesei Sionului și bogăția cea agonisită cu sabia le-a luat Babilonul; dar Hristos cu povățuirea stelei a adus în Sion vistierile acestuia și pe magii cei în stele cititori. Pentru aceasta cântând, să strigăm: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Canonul II

Cântarea VIII

Irmos:

Tinerii, cei nearși de foc în Legea Veche, închipuit-au pânțelele cel nears al Fecioarei, care mai presus de fire a născut, pecetluită fiind; și

amândouă lucrând o facere de minune, pe
popoare la cântare le ridică Darul.

Toată făptura cu mult cutremur scăpând de
ispitirea de demult a celui rău, cu tinerețe laudă
pe Cuvântul, Cel ce S-a smerit, și-L slăvește cu
frică; stricată fiind, dar tot nădăjduiește.

Venit-ai la noi să întorci firea oamenilor la
pășunea cea înflorită din munții pustii, Tu,
ridicarea lumii; și să nimicești puterea
vrăjmașului, arătându-Te om, veșnicule Stăpân.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

*Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne
închinăm Domnului cântându-I și
preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul
minunii celei mai presus de fire, că n-a ars pe
tinerii pe care i-a primit, precum nici focul
Dumnezeirii n-a ars pântecul Fecioarei în care
a intrat. Pentru aceasta, cântând, să zicem: să
laude toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe
întru toți vecii.

Tinerii, cei nearși de foc în Legea Veche, închipuit-au pântecul cel nears al Fecioarei, care mai presus de fire a născut, pecetluită fiind; și amândouă lucrând o facere de minune, pe popoare la cântare le ridică Darul.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Canonul I **Cântarea IX**

Stih: Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită și mai slăvită decât oștile cele de sus, pe Fecioara precurată, de Dumnezeu Născătoarea.

Irmos glas 1

Taină străină văd și minunată, cer fiind peștera, scaun de Heruvimi, Fecioara, ieslea sălășluire, întru care s-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care laudându-L Îl mărim.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut cu trup din Fecioara.

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Împăratul,
Cel ce S-a născut în peșteră din Fecioara.*

Tropar, glas 1

Minunata mergere a stelei celei noi și neobișnuite, de curând ivită, înaintea căreia se plecau cerurile, văzând-o magii, au mărturisit pe Hristos Împăratul născut pe pământ, în Betleem, spre mântuirea noastră.

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Dumnezeu,
Căruia I s-au închinat magii.*

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel ce a
fost vestit de stea magilor.*

Tropar, glas 1

Magii întrebând: Unde este Pruncul-Împărat, Cel de curând născut, a Căruia stea s-a arătat, că am venit să ne închinăm Lui, s-a mâniat Irod și s-a tulburat, semețindu-se luptătorul împotriva lui Dumnezeu, a omorî pe Hristos.

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe
Preacurata Fecioară, și singura de Dumnezeu
Născătoarea, care a născut pe Hristos
Împăratul.*

Stih: Magii și păstorii au venit să se închine lui Hristos, Cel ce S-a născut în cetatea Betleemului.

Tropar, glas 1

Cunoscut-a cu dinadinsul Irod vremea stelei, prin ale cărei povățuiri s-au închinat magii în Betleem lui Hristos cu daruri; și de înger fiind povățuiți către țara lor, au lăsat batjocorit pe cumplitul ucigător de prunci.

Canonul II **Cântarea IX**

Stih: Astăzi Fecioara naște pe Stăpânul înăuntru, în peșteră.

Irmos glas 1

Mai lesne este, Fecioară pentru noi să iubim tăcerea, căci este lucru neprimejdios, decât a împleni din dragoste cântări cu osârdie alcătuite, căci este lucru anevoios. Ci, o, Maică, pe cât binevoiești dă-ne și nouă această putere.

Stih: Astăzi Stăpânul Se naște ca un prunc din Fecioara.

Stih: Astăzi păstorii văd pe Mântuitorul în scutece înfășat și în iesle culcat.

*Stih: **A**stăzi Stăpânul cel nepipăit în scutece
Se înfașă ca un prunc.*

*Stih: **A**stăzi toată zidirea se bucură și se
veselește, că Hristos S-a născut din tânăra
Fecioară.*

Tropar, glas 1

Chipurile cele nelămurite și umbrele
văzându-le sfârșite, o, Maică preacurată a
Cuvântului, Cel ce S-a arătat de curând din ușă
încuiată, și socotind a fi El Lumina adevărului,
după vrednicie binecuvântăm pântecul tău.

*Stih: **P**uterile cerești vestesc lumii pe
Mântuitorul, Domnul și Stăpânul, Cel ce S-a
născut.*

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, stăpânirea
Dumnezeirii celei în trei ipostasuri și
nedespărțită.*

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel ce ne-a
mântuit pe noi din blestem.*

Tropar, glas 1

Dorul dobândindu-și și învrednicindu-se de venirea lui Hristos, poporul cel plăcut lui Hristos se roagă acum, cu lacrimi, să-i dai, Preacurată Fecioară, și harul nașterii celei de a doua cel de viață făcător, ca să se închine strălucirii tale.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel din fecioară și în peșteră născut Hristos Împăratul.*

Taină străină văd și minunată, cer fiind peștera, scaun de Heruvimi, Fecioara, ieslea sălășluire, întru care s-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care laudându-L Îl mărim.

*Stih: **A**stăzi Fecioara naște pe Stăpânul înăuntru, în peșteră.*

Mai lesne este, Fecioară pentru noi să iubim tăcerea, căci este lucru neprimejdios, decât a împleni din dragoste cântări cu osârdie alcătuite, căci este lucru anevoios. Ci, o, Maică, pe cât binevoiești dă-ne și nouă această putere.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Luminătoarea Praznicului

Cercetatu-ne-a pe noi de sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, și cei din întuneric și din umbră am aflat adevărul: că din Fecioară S-a născut Domnul. (de 3 ori).

La Laude

Stihirile de laudă ale Praznicului, glas 4

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Veseliți-vă dreptilor; ceruri bucurați-vă; săltați munților, că S-a născut Hristos. Fecioara șade asemănându-se heruvimilor, purtând în brațe pe Dumnezeu-Cuvântul întrupat. Păstorii slăvesc pe Cel născut; magii aduc daruri Stăpânului; îngerii, cântând, grăiesc: Necuprinsule Doamne, mărire Ție!

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Tatăl a binevoit; Cuvântul trup S-a făcut și Fecioara a născut pe Dumnezeu om. Steaua

vestește, magii se închină, păstorii se minunează și făptura se bucură.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, cea ce ai născut pe Mântuitorul, șters-ai blestemul cel dintâi al Evei; că Maică te-ai făcut bunăvoinței Tatălui, purtând în brațe pe Dumnezeu-Cuvântul întrupat. Nu suferă taina ispitire; numai prin credință toți să o slăvim, strigând cu tine și zicând: Netâlcutile Doamne, mărire Ție!

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Veniți să laudăm pe Maica Mântuitorului, care după naștere a rămas tot Fecioară. Bucură-te, cetate însuflețită a Împăratului și Dumnezeu, în care Hristos sălășluindu-Se, a săvârșit mântuire. Cu Gabriel să laudăm și cu păstorii să slăvim, strigând: Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Celui ce S-a întrupat din tine să ne mântuiască pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 6

Când a fost vremea venirii Tale pe pământ, întâia înscriere a lumii s-a făcut; atunci ai voit să se înscrie numele oamenilor celor ce au crezut Nașterii Tale. Pentru aceasta, o astfel de poruncă de la cezarul s-a strigat, că veșnica Ta împărăție, cea fără de început, s-a înnoit. Pentru aceasta, și noi aducem Ție, Dumnezeului și Mântuitorului sufletelor noastre, în loc de dar de bani, bogăția teologisirii celei dreptcredincioase.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Glas 2

Astăzi Hristos în Betleem Se naște din Fecioara. Astăzi Cel fără de început Se începe și Cuvântul Se întrupează. Puterile cerurilor se bucură și pământul cu oamenii se veselește; magii daruri aduc; păstorii minunea vestesc; iar noi neîncetat strigăm: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Nașterii Domnului, glas 4

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeuul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, mărire Ție.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare

mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri

și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziuă toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-

o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de

oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Înțelepciune.**

Poporul: **Binecuvântează, Părinte.**

Preotul: **Cel** ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.** Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: **C**eea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle S-a culcat, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeule nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeule nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.